

Pau Pons Seguí (Maó, 1996), graduat en Filosofia i cursant la llicenciatura de Dret Canònic a Roma, el passat dissabte dia 5 de setembre, rebé l'orde de diaca transitori per imposició de mans del bisbe Mons. Francesc Conesa a la Catedral de Menorca.

Pau. Què és un diaca transitori?

-El sagrament de l'orde s'estructura en tres graus: diaconat, presbiterat i episcopat. Els diaques poden ésser permanents o transitoris. El diaca transitori és aquell qui s'està formant per rebre l'orde de prevere; és, podríem dir, el pas previ a ser ordenat capellà.

Com vares viure el moment de l'ordenació?

-Els dies previs a l'ordenació he de reconèixer que estava una mica inquiet, perquè volia que tot sortís bé. En una ordenació hi ha molt a preparar, i no només a nivell material, sinó a nivell espiritual. El moment de l'ordenació, no obstant això, el vaig viure amb molta pau. Era un moment de Déu, un moment per deixar aparcar les preocupacions i gaudir de la celebració. Encara que tots els moments del ritu d'ordenació són importants, n'hi ha dos que són els essencials: la imposició de les mans del Bisbe i la pregària consecradora. Són dos moments que vaig intentar viure amb particular sensibilitat. També és realment emocionant la súplica litànica, en la que l'ordenant es postra al terra i l'assemblea implora en el seu favor la gràcia de Déu.

Què suposa per a tu haver rebut aquest ministeri?

-Per a mi suposa una gran responsabilitat. Per mitjà de l'ordenació, el diaca queda consagrat a Déu amb un caràcter indeleble. El ministeri propi del diaca és el servei: en la litúrgia, en la paraula i en la caritat. M'agradaria exercir aquest servei amb total fidelitat a Déu i a l'Església. I és que el fet d'haver rebut aquest ministeri el considero un do, un regal de Déu i de l'Església.

Quina és la teva missió o serveis que a partir d'ara pots prestar a l'Església?

-La meva missió és assistir al Bisbe i col·laborar amb el presbiteri diocesà. A nivell litúrgic, per exemple, el diaca pot prestar serveis com proclamar l'Evangeli, predicar i assistir a l'altar; administrar el sagrament del baptisme, presidir la celebració del sagrament del matrimoni, conferir els sacramentals (benedicció, aigua beneïda...), portar el viàtic... Com deia abans, es tracta de servir a Déu i als germans, la qual cosa es pot fer, certament, de moltes maneres.

Com esperes la propera passa?

-La propera passa, si Déu vol, serà rebre l'orde de prevere. És un moment que esper amb molta il·lusió. Crec que el que ara em correspon és exercir bé el ministeri diaconal i seguir formant-me i preparant-me per, el dia de demà, poder ser —o, almanco, intentar-ho— un bon capellà.

Toni Olives

full dominical

Església de Menorca

Número 1989 - Any XXXIX - 13 setembre 2020

paraules del bisbe

UNA TAULA PER ALS POBRES

† Francesc, Bisbe de Menorca

Benvolguts diocesans:

Estem començant el curs pastoral, que per a nosaltres té com a objectiu "créixer com a Església samaritana al servei de la persona humana". El pla pastoral de la nostra Diòcesi ens convida a caminar junts en aquesta direcció. Com a comunitat cristiana ens sentim cridats a posar-nos al servei de tots i, especialment, dels més febles.

Recordem que el nostre punt de referència és la paràbola dels comensals al banquet (Lc 14, 15-24), en la qual Jesús explica que el desig de Déu és que tots s'asseguin a la seva taula, que siguin molts els que participin de la seva salvació. Quan, un darrere l'altre, els convidats al banquet van posant excuses i rebutgen acudir, l'home de la paràbola diu als seus criats: "Surt de pressa a les places i carrers de la ciutat i porta't aquí als pobres, als lesionats, als cecs i als coixos". Els dirigents del poble havien negat a totes aquestes persones el dret d'asseure's a la taula. Però precisament amb ells vol Déu fer festa, perquè, en la seva pobresa i senzillesa, han acollit el Regne de Déu.

Poc abans de contar la paràbola, Jesús havia dit al fariseu que l'havia convidat a menjar que, quan donés un banquet, no convidés als amics rics, que li poden tornar el favor, sinó "als pobres, als invàlids, als coixos i els cecs" (Lc 14, 13), a qui no pot recompensar-li, perquè així serà Déu qui li recompensi. Déu mira amb preferència als més pobres i, quan els servim a ells, estem posant-nos al servei del mateix Déu.

Com a Església hem de sentir-nos interpel·lats per aquestes paraules de Jesús i treballar amb intrepidesa per a créixer en el servei, en l'amor i la misericòrdia. L'Església ha de ser llar que aculli a tots, taula en la qual es puguin asseure els més febles i vulnerables. "Vull una Església pobra per als pobres", repeteix el Papa Francesc. L'anunci de l'Evangeli condueix sempre a escoltar la veu dels últims, als quals la societat descarta, i a buscar la seva promoció humana i espiritual. Ara bé, només una

Església pobra, austera, senzilla, pot acostar-se amb autenticitat als més pobres.

Aquest objectiu diocesà cobra un valor singular en els nostres dies, quan veiem l'empobriment de moltes persones com a efecte de la pandèmia que vivim, del confinament i les necessàries mesures sanitàries. Aquest creixement de l'atur i la pobresa és un "signe dels temps", una crida de Déu a la nostra Església perquè sigui més solidària. El fons de solidaritat postcovid-19 que hem creat és només un petit gest, que ha d'animar a cada comunitat a créixer en el servei a tots els afectats per la crisi, als quals s'han empobrit, als ancians, als malalts, als quals viuen en solitud i, en general, a tots els que reclamen la nostra ajuda.

En començar el curs, us demano que invoquem junts a l'Esperit Sant, perquè amb la seva força impulsi a la nostra Església a sortir a la trobada dels més pobres i els faci sentir que volem asseure'ns a la taula amb ells, que Déu mateix els convida al seu banquet de festa.

la paraula
de Déu

Diumenge XXIV de Durant l'Any

Cicle A

Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira 27, 33-28, 9

Es odiós irritar-se i guardar rancúnia, però el pecador ho fa i no es vol calmar. El venjatiu topà amb la venjança del Senyor, que li demanarà compte rigorós del seu pecat. Perdona als altres el mal que t'han fet, i Déu et perdonarà els pecats quan tu el preguis. L'home que s'irrita contra un altre home, ¿com pot esperar que el Senyor li retorni la salut? No s'ha compatit d'un home com ell i ¿ara s'atreveix a pregar pels seus propis pecats? Si ell, que és de carn i ossos, guarda rancúnia, ¿qui li obtindrà el perdó quan haurà pecat? Recorda la fi que t'espera i amainarà la teva enemistat; pensa en la mort, i guardaràs fidelitat als manaments. Recordat dels manaments, i no seràs rancorós amb els altres; pensa en l'aliança de l'Altíssim, i no tindràs en compte l'ofensa rebuda.

Salm responsorial 102

R: **El Senyor és compassiu i benigne, lent per al càstig, ric en l'amor.**

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma 14, 7-9

14, 7-9

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu 18, 21-35

18, 21-35

En aquell temps, Pere preguntà a Jesús: "Senyor, ¿quantes vegades hauré de perdonar el meu germà

el mal que m'haurà fet? ¿Set vegades?" Jesús li respon: "No et dic set vegades, sinó setanta vegades set." Per això passa amb el Regne del cel com amb un rei que va voler demanar comptes als qui ocupaven els llocs de govern. Tot just començava, ja li van presentar un dels seus ministres que li devia deu mil milions. Com que no tenia res per pagar, el rei va manar que venguessin tots els seus béns; i a ell mateix, amb la seva dona i els seus fills, els venguessin com esclaus, per poder pagar el deute. Però ell se li tirà als peus i li deia: Teniu paciència i us ho pagaré tot. Llavors el rei, se'n compatí, el deixà lliure i li perdonà el deute. Quan sortia, trobà un dels seus col·legues que li devia uns quants diners, l'agafà i l'ofegava dient-li: Paga'm tot lo que em deus. L'altre se li tirà als peus i el suplicava: Ten paciència i ja t'ho pagaré. Ell no en va fer cas, i el va tancar a la presó fins que li pagàs el deute. Els altres col·legues, en veure-ho, se n'entristiren molt i anaren a informar el rei de tot lo que havia passat. El rei el cridà i li digué: Que ho ets de mal home! Quan tu em vas suplicar, et vaig perdonar tot aquell deute. ¿No t'havies de compatir del teu col·lega, com jo m'havia compatit de tu? Llavors el Rei el posà en mans dels botxins, perquè el torturassin fins que pagàs tot el deute. Això farà amb vosaltres el meu Pare celestial, si cadascú no perdona de tot cor el seu germà."

Lectura del libro del

Eclesiàstico 27, 30 - 28, 7

Rencor e ira también son detestables, el pecador lo posee. El vengativo sufrirá la venganza del Señor, que llevará cuenta exacta de sus pecados. Perdona la ofensa a tu prójimo y, cuando reces, tus pecados te serán perdonados. Si un ser humano alimenta la ira contra otro, ¿cómo puede esperar la curación del Señor? Si no se compadece de su semejante, ¿cómo pide perdón por sus propios pecados? Si él, simple mortal, guarda rencor, ¿quién perdonará sus pecados? Piensa en tu final, y deja de odiar, acuérdate de la corrupción y de la muerte y corrupción, y sé fiel a los mandamientos. Acuérdate de los mandamientos, y no guardes rencor a tu prójimo; acuérdate de la alianza del Altísimo y pasa por alto la ofensa.

Salm responsorial 102

R: **El Senyor és compassiu y misericordioso, lento en la ira y rico en clemencia.**

Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Romanos 14, 7-9

14, 7-9

Lectura del santo Evangelio según san Mateo 18, 21-35

18, 21-35

En aquel tiempo, acercándose Pedro a Jesús le preguntó: «Señor, si mi hermano me ofende, ¿cuántas veces tengo que perdonarlo? ¿Hasta siete veces?» Jesús le con-

testa: «No te digo hasta siete veces, sino hasta setenta veces siete. Por esto, se parece el reino de los cielos a un rey que quiso ajustar las cuentas con sus criados. Al empezar a ajustarlas, le presentaron uno que debía diez mil talentos. Como no tenía con qué pagar, el señor mandó que lo vendieran a él con su mujer y sus hijos y todas sus posesiones, y que pagara así. El criado, arrojándose a sus pies, le suplicaba diciendo: "Ten paciencia conmigo, y te lo pagaré todo". Se compadeció el señor de aquel criado y lo dejó marchar, perdonándole la deuda. Pero, al salir, el criado aquel encontró a uno de sus compañeros que le debía cien denarios y, agarrándolo, lo estrangulaba, diciendo: "Págame lo que me debes". El compañero, arrojándose a sus pies, le rogaba, diciendo: "Ten paciencia conmigo, y te lo pagaré". Pero él se negó y fue y lo metió en la cárcel hasta que pagara lo que debía. Sus compañeros, al ver lo ocurrido, quedaron consternados y fueron a contarle a su señor todo lo sucedido. Entonces el señor lo llamó y le dijo: "¿Siervo malvado! Toda aquella deuda te la perdoné porque me lo rogaste. ¿No debías tú también tener compasión de tu compañero, como yo tuve compasión de ti?" Y el señor, indignado, lo entregó a los verdugos hasta que pagara toda la deuda. Lo mismo hará con vosotros mi Padre celestial, si cada cual no perdona de corazón a su hermano».

evangeli i vida

Perdonar fins setanta vegades set

Vicent Lladrés

L'evangeli d'avui comença amb una pregunta de Pere: "Senyor, quantes vegades he de perdonar al meu germà les ofenses que em faci? Set vegades?". Sembla com si en els evangelis, Pere personifiqui aquells deixebles que, havent decidit seguir Jesús, encara no entenen ni han assumit el seu missatge. Diríem que són deixebles que veuen en Jesús un líder (messies) que pot guiar-los per aconseguir els seus objectius personals, però no els de Jesús.

Pere, amb la pregunta que fa, proposa també una resposta que suposa correcta. Hem de reconèixer que la resposta de Pere és generosa: perdonar "set vegades" significa perdonar moltes vegades. El número

"set", per als jueus, implica una certa plenitud (set són els dies de la creació).

La paràbola amb què Jesús explica l'actitud correcta de l'autèntic deixeble és d'una gran claredat. Canviant "ofensa" per "deute", deixa clar que entre companys no es pot parlar realment de deutes a reclamar, perquè cap deute mereix aquest nom si ho comparem amb el do de la vida, que tots hem rebut gratuïtament.

Per açò, l'única actitud realment coherent és no ofendre. Si ens ofenem, hem de perdonar sense límit; però l'autèntic deixeble no s'ofèn. Com Jesús que en lloc de "perdonar" els que l'han crucificat els excusa "perquè no saben el que fan". Per a ells,

Jesús implora el perdó del Pare, que tenint "dret a reclamar", sempre acaba perdona-

nant. Hi ha que tenir en compte que una cosa és "perdonar els pecats", entenent per "pecat" aquella situació que impedeix rebre l'acció bondadosa i amorosa de Déu. En aquest sentit, Jesús va dedicar tota la seva vida a "treure el pecat del món". Una altra cosa és la pretensió de "perdonar l'ofensa que m'ha fet un germà". Açò s'hauria d'evitar perquè, entre companys, l'única relació correcta és el servei fratern; i una actitud de servei exclou enfadar-se amb els altres o pensar que ens deuen realment alguna cosa.

pregar amb els salms

Salm 112 (III)

Solidaritat afectuosa

Gadi Bosch osc

En la nostra societat un dels valors que més brilla és la solidaritat, la veiem cada dia en tantes iniciatives que sorgeixen i es porten a terme generosament. També en el temps de l'amic orant del Salm 112 (III):

*Reparteix el que té, ho dona als pobres,
La seva bondat dura per sempre (v. 9)*

Però amb una diferència, en el temps del salmista la solidaritat només era per la gent del seu poble. Jesús ens fa mirar de manera més inclusiva i global, la solidaritat ha d'arribar a tothom, als de prop i els de

lluny. I el qui es capaç de compartir la seva pobresa,

se sentirà ferm confiant en el Senyor (v. 7).

Pregar és pouar de Jesús la fortalesa per viure estimant i ajudant, A. Schweitzer, parlant dels problemes dels països del Tercer Món, que la diferència que hi ha entre el que podem fer i el que caldria fer és la mateixa que hi ha entre una gota d'aigua i l'oceà; però que d'aquesta gota, depèn que nosaltres visquem o no, a l'alçada de persones humanes.

«QUERIDA AMAZONIA» (1)

PER QUÈ ENS INTERESSA

Inciam una sèrie d'escrits per donar a conèixer l'Exhortació Apostòlica del Papa Francesc «Querida Amazonia», signada a Roma el passat 2 de febrer, en la qual s'hi recullen les conclusions del Sínode celebrat els dies 6-27 d'octubre del 2019, que va seguir de prop el nostre missioner seglar Óscar González, integrat en un equip missioner de l'Amazònia. Estructurat en 4 somnis, el document és fruit del camí recorregut per pastors i laics amb l'objectiu de cercar «nous camins per a l'Església a l'Amazònia i per a una ecologia integral».

L'Amazònia és un gran ecosistema estès a 9 països (Brasil, Bolívia, Colòmbia, Equador, Guaiana, Perú, Surinam, Veneçuela i Guaiana francesa) que comparteixen les condicions mediambientals de la immensa conca amazònica habitada per una població multiètnica dispersa. Declarada una de les 7 meravelles naturals del món, l'Amazònia és considerada el *pulmó del planeta*.

Amb aquest document, el Papa desitja «aportar un breu marc de reflexió que encarni en la realitat amazònica una síntesi d'algunes grans preocupacions, que ja vaig

expressar en els meus documents anteriors, i que ajudi i orienti a una harmoniosa, creativa i fructífera recepció de tot el camí sinodal» (2)

Per què ens pot interessar a nosaltres? En paraules del Papa, «tota l'Església es pot deixar enriquir i interpel·lar per aquest treball» (4). Uns i altres cohabitarem la mateixa casa comuna i som part de la mateixa i única família humana i, com Església, hem d'encarnar l'Evangelí a cada lloc del món per tal «d'adquirir multiformes rostres que manifestin millor la inesgotable riquesa de la gràcia» (6).

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Salms de la
4ª Setmana:

Dg.13, XXIV de Durant
l'Any: Sir 27, 30-28, 7 / Sal 102 / Rm 14, 7-9 / Mt 18, 21-35.

Di. 14, Exaltació de la Santa Creu (F): Nm 21, 4b-9 o bé: Fl 2, 6-11 / Sal 77 / Jo 3, 13-17.

Dt. 15, Mare de Déu dels Dolors (MO): IC 12, 12-14, 27-31a / Sal 99 / Jo 19, 25-27 o bé: Lc 2, 33-35.

Dc. 16, Sants Corneli, papa, i Cebrià, bisbe, màrtirs (MO): IC 12, 31-13, 13 / Sal 32 / Lc 7, 31-35.

Dj. 17, Fèria: IC 15, 1-11 / Sal 117 / Lc 7, 36-50.

Dv.18, Fèria: IC 15, 12-20 / Sal 16 / Mt 8, 1-3.

Ds.19, Fèria: IC 15, 35-37, 42-49 / Sal 55 / Lc 8, 4-15.

Dg. 20, XXV de Durant
l'Any: Is 55, 6-9 / Sal 144 / Fl 1, 20c-24, 27a / Mt 20, 1-16a.

Inscripcions per a la Catequesi Curs 2020/2021

Un curs més les nostres parròquies volen seguir ajudant a les famílies en l'educació cristiana dels seus fills. La Catequesi és un moment essencial per a vincular-nos profundament amb Jesús i amb la comunitat cristiana. Els catequistes acompanyen als nostres infants i joves, tant en la preparació de la Primera Comunió com en el de la Confirmació, en aquest camí de coneixement interior i espiritual, que suposa per a tots ells un creixement personal molt important i un compromís amb els valors evangèlics.

En aquests moments marcats per la pandèmia, els cursos de catequesi tindran en compte totes les mesures sanitàries necessàries (desinfecció, utilització de mascaretes). Recordau que les inscripcions es podran realitzar a les vostres parròquies del 14 de setembre al 20 de setembre.

Vine a catequesi, fem comunitat!

Curs 2020/2021

INSCRIPCIONS

Del 14 al 20 de setembre

Informa't a la teva parròquia

Contacta amb l'equip de Comunicació

La delegació de mitjans de comunicació de la nostra diòcesi compta amb un telèfon mòbil propi. Recordau que durant el curs podeu enviar-nos fotografies, informació d'actes i celebracions per whatsapp al **681 375 127**.

- I com sempre també el nostre correu electrònic: comunicacio@bisbatdemenorca.org

Eucaristia Mans Unides

Dijous 17 de setembre, a les 19.30 h, es celebrarà una Eucaristia organitzada per Mans Unides, a l'ermita de la Mare de Déu de Gràcia de Maó. Missa en homenatge als voluntaris, col·laboradors que han treballat per fer front a la Covid-19 i als malalts i víctimes de la pandèmia.

Misses d'hivern

A partir del diumenge 20 de setembre començarà a regir l'horari de misses d'hivern. Trobareu tots els horaris a les vostres parròquies i a la nostra web: bisbatdemenorca.org

Voluntariat Escoltes de Menorca

L'entitat diocesana cerca voluntaris, caps i monitors per als diferents agrupaments de Menorca. Requisits molt senzills: tenir més de 18 anys i el compromís d'educar en valors a infants i joves per construir un món millor. Si esteu interessats escriviu a: escoltes@escoltesmenorca.org o telefonau al **971 368 863**.

Notícies nostres

Sonia Febrer Romero

Fotos: Toni Barber

Commemoració del Martiri de Sant Joan Baptista

Un grup de fidels es va reunir el divendres passat a l'ermita de Sant Joan de Missa per celebrar la festa del martiri de Sant Joan Baptista. La celebració, com és costum, es va celebrar a l'exterior i va ser presidida pel bisbe Mons. Francesc. En la seva homilia, el bisbe Francesc va començar recordant la figura dels màrtirs, els quals, igual que Sant Joan Baptista, "ens omplen d'admiració i ens encoratgen a treballar sense por per l'Evangeli".

El bisbe va dedicar gran part de la seva homilia a reflexionar sobre el paper dels cristians en el nostre món actual i els desafiaments amb els quals es troben. Va recordar que són molts els cristians que, encara avui en dia, són perseguits a diferents llocs del món: "Tots ells ens ofereixen un testimoni impressionant de coherència i fidelitat", va indicar.

Així mateix, el pastor de la nostra Església, va destacar l'important paper que ens correspon a tots nosaltres com a cristians, que no és altre que el de declarar i confessar obertament amb goig i alegria que som membres de l'Església i seguidors i deixebles de Crist, i que, per aquest motiu, ens esforçam

per ser fidels a l'Evangeli. En les societats occidentals, va advertir, "els cristians es veuen submergits en un ambient que els convida a adaptar-se al que està establert com a políticament correcte, deixant enrere les seves creences i conviccions".

El nostre bisbe va acabar ressaltant que els cristians hem de contemplar el testimoni del Baptista i demanar al Senyor que "Així com ell va ser màrtir de la veritat i la justícia, també nosaltres lluitem amb valentia per la Confessió de la nostra doctrina".

Pau Pons és ordenat diaca transitori

En l'inici d'un nou curs pastoral, el dissabte passat, l'Església de Menorca va viure una important jornada amb l'ordenació de Pau Pons com a diaca transitori. Familiars, amics i molts fidels van assistir a aquesta celebració tan sentida i viscuda.

En Pau Pons inicia el ministeri del diaconat, el pas previ per rebre l'ordre del presbiterat. Durant l'homilia, el bisbe Mons. Francesc va agrair la valentia del jove a l'escoltar la crida i la seva disponibilitat per seguir al Senyor. Mitjançant la imposició de mans i l'oració Pau Pons va quedar consagrat com a diaca, un pas que implica un profund servei a Déu: "Sempre hauràs de mantenir l'actitud de servent que Crist va tenir. Això vol dir que tota la teva vida només pot estar moguda per un desig: servir. Servir sempre i servir a tothom", va expressar el nostre bisbe.

Amb la seva ordenació, en Pau queda vinculat d'una manera molt especial amb l'Església de Menorca, una Església al servei de tots i al costat dels més vulnerables. Una voluntat de servei que es reflecteix en el lema i en els objectius d'aquest nou curs: "Una Església samaritana, al servei de la persona humana".

Finalment, el bisbe Francesc va destacar dos aspectes essencials d'aquest ministeri: viure el celibat, un do que és signe de la consagració total a Jesucrist i que suposa una entrega completa a aquesta missió i, d'una altra, l'oració i la pregària.